

der var neppe noget at svare. Jeg har alligevel et Par Ord at sige om denne Sag, selv om jeg erkender, at der neppe er megen Anledning til at fordybe sig deri. Det drejer sig jo om et af den Række Overgangstilfælde, der indtræffer, da vi nu staar overfor en helt ny Æra i Beværterbevillingsspørgsmaalet. Jeg tror, at det i disse Overgangstilfælde er umuligt at undgaa Konflikter med en af de Retninger, der er fremherskende, ihvorvel jeg kun kan beklage, at saadanne Konflikter opstaar. Naar Bevillingen er givet, har der naturligvis været visse Grunde, som jeg ansaa for saa særegne, at det maatte være forsvarligt at handle, som sket er. Kroen er beliggende i en stor Stationsby, Stenstrup, hvor der kommer et betydeligt Antal rejsende. Der har været Spiritusbevilling paa Kroen fra de ældste Tider. Da den nuværende Ejer for 2—3 Aar siden købte Kroen, fik han beredvilligt Bevilling fra Myndighederne for Resten af den Tid, den gamle Ejer havde Bevilling til at drive denne Kro. Da han nu ganske naturligt, efter at have købt Kroen, søgte at faa Bevillingen forlænget, iværksatte man en Afstemning, hvorved der blev et Flertal, 268 Stemmer, mod, at Bevillingen blev givet. Nu er der jo i forrige Rigsdagssamling vedtaget en Lov om Beværterbevillinger, som ogsaa giver Regler for, hvilken Procentdel af Befolkningen der skal være ved saadanne Afstemninger, og jeg fandt det da temmelig rimeligt at tage Hensyn til, om den Procent, den nye Lov foreskriver, var til Stede i dette Tilfælde; men det var den ikke. Nogle Dage efter at denne Sag var blevet forebragt mig, mødte der Folk fra Kommunen med en Henvendelse fra 437 Vælgere og fra 366 i de to tilstødende Sogne, Kirkeby og Lunde. Der mødte endvidere Folk med en anbefaling fra 9 Foreninger, der holdt deres Møder i Forsamlingsalen paa Kroen. Endelig kom der en Skrivelse fra Fyns Stifts Handelsrejsendeforening, som erklærede, at det var i høj Grad urimeligt, at man skulde undvære en Gæstgivergaard paa dette Sted, hvor der alle Dage havde været en saadan, og hvor Aaret igennem en Mængde rejsende er nødt til at tage Ophold. Dette, at der fra næste Aars Begyndelse træder en ny Lov i Kraft, ved hvilken Kommunerne jo i alt væsentligt faar Herredømmet over disse Spørgsmaal og dermed ogsaa det hele Ansvar for den videre Udvikling, gjorde, at jeg mente i dette Tilfælde at burde imødekomme dette Ønske, som jeg syntes var støttet stærkt af Hensyn ogsaa til erhvervsdrivende. Jeg er ikke i Stand til at se bort fra, at der i

disse Sager foreligger et betydningsfuldt Spørgsmaal om næringsdrivendes Ret, og det kan ikke altid afgøres alene paa Sympati eller Antipati, der maa dog ogsaa tages andet i Betragtning ved Bedømmelsen af saadanne Erhvervsanliggender.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen nævnte i samme Forbindelse Ønsket om, at disse Bevillingssager blev flyttet til Indenrigsministeriet. Ja, for saa vidt jeg i længere Tid skulde have med det ministerielle Arbejde at gøre, vilde det personlig være mig en Lykkefølelse at blive fri for disse ubehagelige Stridsspørgsmaal. Men da jeg ikke regner med at være Minister for Livstid, kan dette personlige Moment ikke gaa med ind i Betragtningen, og jeg synes heller ikke, at de, der mener at være bedre tjent med Indenrigsministeren, kan føle sig betryggede, for de er heller ikke sikre paa, at der altid vil sidde en Afholdsmand som Indenrigsminister. Betragtningen ved Henlæggelsen af disse Sager til Erhvervsministeriet var jo den, at det er Nærings-sager, at det er erhvervsdrivendes Interesser, der skal varetages, paa samme Maade som Købmænds og industridrivendes og Søfartens Interesser. Det kan dog ikke nægtes, at ogsaa Beværternæring, Hotelnæring, Gæstgiver-næring o. s. v. er lovlig Næring, og at disse næringsdrivende har Ret til at blive bedømt ud fra Erhvervsynspunkter ligesom andre næringsdrivende. Jeg skal gerne paa den givne Anledning — ogsaa fordi mine personlige Følelser tilskynder mig dertil — tage det Spørgsmaal op til Drøftelse i Ministeriet, hvorvidt jeg skulde kunne blive lettet for disse byrdefulde Sager, men noget Løfte om, hvad Ministeriet i den Henseende vil gøre, kan jeg naturligvis ikke afgive. Men, som sagt, jeg skal gerne foranledige en Drøftelse af, hvorvidt en saadan Flytning kan tænkes gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Sneum gjorde nogle Bemærkninger om den saakaldte Mæglerordning, altsaa om den Virksomhed, som udføres af de saakaldte Skibsmæglere, ligesom det ærede Medlem ogsaa talte om Lovgivningen angaaende Revisionsvæsenet. Angaaende Mæglerspørgsmaalet maa jeg oplyse, at det er draget ind under Overvejelserne og Forhandlingerne i den nedsatte Næringslovkommission, og jeg venter, efter hvad der er sagt mig af Kommissionen, at denne vil have endt sit Arbejde indenfor en overskuelig Tid — der er nævnt et Par Maaneder. Indenfor denne Tid vil den formentlig kunne afgive Betænkning, og der vil vi altsaa faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, paa hvilken Maade